

ردیابی و تغییرات جمعیت عوامل بیماری‌زای گیاهی در پساب کارخانه‌قند و مزارع چغندرقند آبیاری شده با پساب در استان کرمان

Detection and fluctuations of plant pathogens in sugar factory's waste
and sugar beet fields irrigated with waste in Kerman province

غلامرضا برادران^{*}، محمد مهدی امینایی^۱ و محمدعلی جواهری^۱

تاریخ دریافت: ۸۴/۱۱/۲۸؛ تاریخ پذیرش: ۸۷/۸/۲۵

غ. ر. برادران، م. م. امینایی و م. ع. جواهری. ۱۳۸۷. ردیابی و تغییرات جمعیت عوامل بیماری‌زای گیاهی در پساب کارخانه‌قند و مزارع چغندرقند آبیاری شده با پساب در استان کرمان. مجله چغندرقند ۲۴(۱): ۶۱-۷۵

چکیده

ریشه‌های چغندرقند به همراه خاک چسبیده به آن پس از برداشت جهت فرآوری به کارخانه‌های قند حمل شده و در اولین مرحله توسط فشار آب شستشو می‌شوند. آب گلآلود حاصل از شستشوی ریشه‌ها به عنوان پساب کارخانه توسط کانال به مزارع منطقه انتقال یافته و جهت آبیاری مورد استفاده قرار می‌گیرد. با توجه به امکان انتقال عوامل بیماری‌زا توسط خاک و آب، طی سال ۱۳۸۴ یک بار در هفته در زمان فعالیت کارخانه‌قند بررسی از پساب کارخانه نمونه‌برداری شد و نمونه‌ها همان روز به آزمایشگاه منتقل گردید. جداسازی عوامل بیماری‌زا از هر نمونه پساب با استفاده از روش طعمه‌گذاری با برگ مرکبات و استفاده از ریشه‌های سالم چغندرقند، آبیاری گیاهچه‌های چغندرقند با پساب کارخانه، کشت روی محیط انتخابی PARPH و کشت قطرات پساب روی محیط‌های PDA,CMA,NA,MA و WA انجام شد. جداسازی نماتدها با ریختن پساب در الک با مش‌های مختلف انجام شد. با استفاده از روش‌های فوق قارچ‌های Fusarium oxysporum, Fusarium sp., Rhizopus stolonifer, Penicillium spp., Aspergillus spp., Pythium aphanidermatum Pythium sp., Erwinia sp., Phytophthora cryptogea, Ph.drechsleri, Mucor sp. Rhizoctonia solani, Geotrichum sp. و سیستهای نماتد Heterodera schachtii جداسازی گردید و بیماری‌زایی این عوامل بر روی گیاهچه و برش‌های ریشه چغندرقند اثبات گردید. بررسی تغییرات جمعیت عوامل بیماری‌زا با استفاده از روش طعمه‌گذاری با برگ مرکبات و کشت قطرات پساب روی محیط‌های MA,NA و PDA انجام شد. نتایج حاصل نشان داد قارچ‌های خانواده Pythiaceae و باکتری Erwinia carotovora در ابتدای دوره فرآوری دارای جمعیت بیشتری در پساب بوده و جمعیت قارچ‌های Fusarium spp. و Rhizoctonia solani Alternaria alternata در طی دوره نمونه‌برداری یکنواخت بود. جمعیت قارچ‌های Geotrichum sp., Penicillium spp., Rhizopus stolonifer, Aspergillus spp., Mucor sp. در اوخر دوره نمونه‌برداری افزایش داشت. جمعیت سیستهای نماتد Heterodera schachtii در دوره نمونه‌برداری متغیر بود. عوامل بیماری‌زای فوق از مزارع تحت آبیاری با پساب نیز جداسازی گردید.

واژه‌های کلیدی: پساب، تغییرات جمعیت، چغندرقند، عوامل بیماری‌زا، کارخانه‌قند

گردیده‌اند. خسارت اين بيماري‌ها در برخى مزارع به حدی زيد است که نياز به کاشت مجدد می‌باشد.

بازیافت آب در خزانه‌ها و تولید محصولات کشاورزی با توجه به کمبود جهانی آب يکی از راههای مهم حفاظت از منابع آب است et (Hong al.2003). روش‌های رايچ بازيافت، تعدادی از عوامل بيماري زاي مهم و دارای خسارت اقتصادي را به سامانه آبياري بازگردانده و آن‌ها را در مزرعه پراكنده می‌کند. عوامل بيماري زاي دارای خسارت اقتصادي که توسط آب بازيافتی پخش می‌شوند شامل باكتري‌ها، نمات‌ها و الميست‌ها هستند. آب بازيافت شده به عنوان منبع و حامل اصلی اينوکولوم عمل می‌کند و باعث همه‌گيری بيماري در محصولات می‌شود. كيفيت آب آبياري در بيشتر شرایط به صورت بالقوه در افزایش فشار بيماري نقش دارد. بنابراین رديابي عوامل بيماري‌زا در آب بازيافتی برای کنترل بيماري‌هاي قابل انتقال با آب اهميت زيدی دارد (Hong et al.2002).

برخى مطالعات نشان‌دهنده همبستگی مثبت بين آبياري با آب آلوده به عوامل بيماري زا و بيماري‌هاي گياهي است. آب آبياري به عنوان منبع قابل توجهی از اندام‌هاي بارور قارچی در آبياري محصول عمل می‌کند (Bush et al. 2003).

يکی از مهم‌ترین عوامل بيماري زا که توسط آب پراكنده می‌شود Phytophthora است و

مقدمه

کاشت چندرقند در استان کرمان به عنوان يك گياه صنعتي از لحاظ اقتصاد محلی و توليد مواداوليه جهت کارخانه‌قند بردسيير، در ايجاد اشتغال کشاورزی و صنعتي اهميت به‌سزايي دارد. على رغم اين اهميت سطح زيرکشت چندرقند در استان کرمان در چند سال گذشته از ۴۵۰۰ هكتار به حدود نصف کاهش یافته است. حدود ۷۰ درصد از اراضي زيرکشت چندرقند در شهرستان بردسيير و مابقی در ساير مناطق استان کرمان از جمله سيرجان، باigin، ماهان و راين قرار دارد. درصد قند در منطقه به طور متوسط ۱۷/۵ درصد است که عيارقند نسبتاً بالاي در كشور به حساب می‌آيد.

در حال حاضر مشكلات متفاوتی در راه کشت و افزایش عملکرد چندرقند در استان کرمان وجود دارد که از جمله می‌توان به خسارت بيماري‌هاي گياهي، کم آبی، پاين بودن راندمان آبياري، يکپارچه نبودن اراضي و عدم مدیریت صحيح، عدم مبارزه مناسب با علف‌های هرز، مشكلات کارخانه‌قند و غيره اشاره کرد. در بين اين عوامل بيماري‌هاي خاکزاد مختلفی از جمله پوسيدگي‌هاي ريشه و طوقه، مرگ گياه‌چه، پژمردگي آوندي، پوسيدگي نرم باكتريائي، نمات‌سيستي چندرقند شدیداً مشكل‌ساز شده و باعث کاهش شديد کمي و كيفيت محصول در استان

گیاهان گل丹ی در خزانه مورد استفاده قرار می‌گرفت
قارچ‌های خانواده Pythiaceae جداسازی گردید
(Bush 2002).

باکتری *Erwinia* در آب بازیافت شده از
حوضچه‌ها که جهت آبیاری گیاهان زیستی در خزانه
مورد استفاده قرار می‌گرفت جداسازی گردید
(Norman et al. 2003). افضلی دشت بیاض
(1۳۷۷) قارچ *Pythium aphanidermatum* را از
ریشه چندرقند در فارس جداسازی و گزارش کرد.
همچنین برخی گونه‌های *Phytophthora* از آب
رودخانه کر که جهت آبیاری مزارع به کار می‌رود
جداسازی شد. برادران و همکاران (1۳۷۹) قارچ
Phytophthora cryptogea را از ریشه چندرقند
در کرمان حdasازی و گزارش کردند.

در مناطق چندرکاری استان کرمان
ریشه‌های چندرقند به همراه خاک چسبیده به آن
پس از برداشت جهت فرآوری به کارخانه‌قند بردسیر
حمل شده و در اولین مرحله توسط فشار آب
شستشو می‌شوند. آب گلآلود حاصل از شستشوی
ریشه‌ها به عنوان پساب کارخانه توسط کانال به
مزارع منطقه انتقال یافته و جهت آبیاری مورد
استفاده قرار می‌گیرد.

با توجه به این‌که مهم‌ترین بیماری‌های
شايع در منطقه مربوط به عوامل خاکزی بوده و
توسط خاک و آب منتقل می‌شوند، ردیابی عوامل

خسارت ایجاد شده در یک فصل تا ۱۰۰ درصد
می‌رسد. بررسی‌های نشان داده است که در آب
بازیافتی که برای آبیاری خزانه گل‌های زیستی
استفاده شد دست کم ۱۲ گونه از جنس
(Themanni Phytophthora Rediabی شده است
(Bush et al. 2002) در *Phytophthora capsici* et al. 2002) آب رودخانه، مخازن و جوی‌ها در مناطق
سیزی کاری ایالت میشیگان جداسازی
گردید(Gevens et al. 2007). در بررسی
دیگری جدایه‌های قارچ‌های *P. nicotianae*, *P. capsici*, *P. cinnamomi*,
citicola *P.citrophthora*, *P. cryptogea*,
P. megasperma از آب آبیاری خزانه‌ها
جداسازی گردیده است(Hong et al. 2003).

تغییرات جمعیت گونه‌های قارچ‌های
Pythium و *Phytophthora* در آب بازیافت شده که
برای آبیاری به کار می‌رفت بررسی گردید
(Bush et al. 2003) *Phytophthora nicotianae* قارچ
Polymerase Chain Reaction آبیاری مزارع با روش
ردیابی گردید (Kong et al. 2003).

در بررسی انجام شده از آب آبیاری مزارع
سیزیجات عوامل بیماری‌زای *Phytophthora*,
Xanthomonas و *Pythium* جداسازی گردید
(McGovern et al. 2002). در آب بازیافت شده
که در منطقه جنوب غربی ویرجینیا جهت آبیاری
www.SID.ir

ردیابی و تغییرات جمعیت عوامل بیماری‌زای گیاهی در پساب.....

ساعت در محیط آزمایشگاه نگه‌داری شد. دیسک‌های برگ بر روی کاغذ استریل آبگیری شد و روی محیط انتخابی PARPH کشت گردید. به مدت ۴۸ ساعت پس از کشت، دیسک‌های آلووده به قارچ‌های خانواده Pythiaceae مشخص و جهت شناسایی نسبت به خالص‌سازی آن‌ها اقدام شد و تعداد دیسک‌های آلووده به هر گونه تعیین گردید (ارشداد ۱۳۷۱ و Pettitt et al. 2002)

هم‌چنین پس از رقیق‌سازی یک میلی‌لیتر از پساب در ۱۰ میلی‌لیتر آب مقطر سترون، یک میلی‌لیتر از CMA، PDA، سوسپانسیون حاصل روی محیط‌های WA، MA، NA و گردید. محیط‌های کشت در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت نگه‌داری شده و نسبت به خالص‌سازی و شمارش پرگنه‌ها اقدام گردید. به منظور ردیابی سایر عوامل بیماری‌زا در پساب بذور ارقام رسول و شیرین به عنوان بذر رایج منطقه در گلدان حاوی خاک سترون کشت شده و برای هر نمونه پساب، پنج گلدان حاوی گیاهچه، دو بار در هفته با پساب کارخانه آبیاری گردید. پس از بروز علائم بیماری، عوامل بیماری‌زا از آن‌ها جدا شد و نسبت به خالص‌سازی و شناسایی آن‌ها اقدام گردید. گلدان‌های شاهد توسط آب‌مقطر استریل آبیاری شد. هم‌چنین با چوب‌بنبه سوراخ کن به قطر پنج میلی‌متر قطعاتی از غده‌های سالم چوندرقند جدا شده و پس از ریختن قطراتی از پساب کارخانه به درون حفره ایجاد شده قطعه برداشته شده

بیماری‌زا گیاهی در پساب کارخانه‌قند بررسی و پراکنش آن‌ها در مزارع تحت آبیاری و تغییرات جمعیت این عوامل در پساب کارخانه‌قند در منطقه بررسی بررسی شد.

مواد و روش‌ها

۱- ردیابی و ارزیابی جمعیت عوامل بیماری‌زا در پساب

طی سال ۱۳۸۴ از نیمه مهرماه تا آخر بهمن‌ماه همزمان با شروع و خاتمه تحويل چوندرقند به کارخانه، یک بار در هفته یک لیتر از پساب کارخانه‌قند بررسی نمونه‌برداری شد. درجه حرارت پساب در محل اندازه‌گیری شده و نمونه‌ها همان روز به آزمایشگاه منتقل گردید و pH و EC آن‌ها مشخص شد. جداسازی و ارزیابی جمعیت قارچ‌های خانواده Pythiaceae به روش طعمه‌گذاری با استفاده از برگ و کشت روی محیط انتخابی CMA (حاوی پیمارسین، آمپی‌سیلین، ریفامپیسین، PCNB و همیکسازول) انجام شد. با استفاده از چوب‌بنبه سوراخ کن سترون، دیسک‌های پنج میلی‌متری از برگ‌های لیموشیرین و لیموترش که پس از شستشو با آب شیر، با الکل ۷۵ درصد ضد عفونی سطحی شده بودند تهیه گردید. دو ظرف پتری سترون انتخاب و پس از ریختن بیست میلی‌لیتر از پساب در هر ظرف، پنج دیسک از هر نوع برگ (مجموعاً ده دیسک) در سطح پساب شناور شد. ظروف پتری به مدت بیست و چهار

نسبت به شناسایی جدایههایی که دارای قدرت بیماری‌زایی بودند اقدام گردید (Goszczynska et al. 2000; Schaad et al. 2001)

۲- جداسازی عوامل قارچی

به منظور بررسی و جدا سازی عوامل بیماری‌زای قارچی، ریشه‌ها پس از شستشو با آب معمولی برش داده شد و از حفاظات بافت سالم و آلوده قطعاتی تهیه و در محلول هیپوکلریت سدیم ۵/ در هزار بهمدت ۳۰ ثانیه ضدعفونی شد. قطعات با آب مقطر سترون آبکشی شده و پس از آبگیری با کاغذ صافی سترون به قطعات کوچک تقسیم شده و بر روی محیط کشت‌های انتخابی و نیمه انتخابی و محیط‌های معمول کشت گردید و در دمای ۲۵+۱ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. پس از رشد پرگنه‌ها نسبت به خالص کردن آن با روش نوک ریسه یا تک‌اسپور کردن اقدام لازم به عمل آمد و سپس با استفاده از کلیدهای موجود نسبت به شناسایی آن‌ها اقدام گردید (Singleton et al. 1992).

۳- جداسازی سیستهای نماته

باتوجه به وسعت مزارع آبیاری شده با پساب کارخانه در هر منطقه چند مزرعه که نشان‌دهنده وضع کلی منطقه بود انتخاب گردید و نمونه‌برداری مرکب از آن‌ها انجام پذیرفت. پس از ثبت مشخصات، نمونه‌ها جهت استخراج و بررسی سیستهای آن‌ها از آزمایشگاه منتقل شد.

مجدداً جایگزین شده و با روغن واژلین پوشانده شد و پس از ۲ تا ۷ روز از بافت‌های تعییر رنگ یافته نسبت به جداسازی عوامل بیماری‌زا اقدام گردید. جداسازی نماتهای ریختن پساب در الک با مشاهای مختلف انجام شد (Southey 1986).

۲- جداسازی عوامل بیماری‌زا از مزارع آبیاری شده با پساب

۱- جداسازی عوامل باکتریایی از اواسط فصل بهار نمونه‌برداری از قسمت‌های زیرزمینی بوته‌های چندرقند دارای عالیم پوسیدگی و لهیگی غده، نکروز آوندی و گال و سایر عالیم مشکوک به بیماری‌های باکتریایی انجام شد. پس از انتقال نمونه‌ها به آزمایشگاه نمونه‌های مشکوک به باکتری با آب شستشو شده، در شرایط استریل بافت‌های آلوده به قطعات کوچک تقسیم گردید. قطعات در ظروف پتری حاوی آب مقطر استریل قرار داده شده و یا در هاون چینی استریل لهشده و پس از حدود ۳۰ دقیقه نسبت به مختلط کردن سوسپانسیون حاصل روی محیط NA اقدام گردید. پس از حدود ۳۶ ساعت، پرگنه‌هایی که دارای رشد کندتری بوده و ریز بودند و دارای جمعیت غالب در محیط کشت بودند انتخاب شده و خالص‌سازی گردید. به منظور اطمینان از رشد باکتری‌های بیماری‌زا، محیط کشت‌ها تا ۱۰ روز در انکوباتور نگهداری و بررسی شد و نسبت به خالص‌سازی آن‌ها اقدام گردید. پس از اثبات بیماری‌زایی

ردیابی و تغییرات جمعیت عوامل بیماری‌زای گیاهی در پساب

در این روش برای هر قارچ پنج عدد ریشه سالم و بدون زخم انتخاب و ریشه‌ها با آب معمولی شستشو داده شد. سپس در محلول هیپوکلریت سدیم یک درصد به مدت ۱۵-۲۰ دقیقه ضدغونی گردید و با آب مقطر سترون آبکشی شد. پس از خشک شدن سطح ریشه‌ها توسط چوب پنبه سوراخ کن ۵ میلی‌متری در اطراف ریشه چهار حفره به عمق ۵-۶ میلی‌متر ایجاد شد. برای مایه‌زنی از حاشیه کشت ۳-۷ روزه قارچ یک قطعه پنج میلی‌متری در سه حفره قرارداده شد. در حفره چهارم از محیط کشت سترون فاقد قارچ به عنوان شاهد استفاده شد و سپس روی هر حفره با پارافین یا وازلین پوشانده شد. نمونه‌ها درون ماسه مرطوب سترون با رطوبت نسبی ۳ تا ۷ درصد و در درجه حرارت ۱۶-۲۳ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. پس از ۱۵ روز با اندازه‌گیری میزان پوسیدگی و تغییررنگ و میزان نفوذ قارچ داخل بافت شدت بیماری‌زایی قارچ بررسی گردید. مجدداً از بافت‌های آلوده از دورترین نقطه نسبت به نقطه مایه‌زنی کشت داده شده و بازیافت قارچ عامل بیماری انجام گردید.

ج) استفاده از روش تستک‌های پتربال استرون

در این روش ریشه‌های سالم چندرقند که بدون زخم و خراش می‌باشند انتخاب گردید و سپس با آب معمولی کاملاً شستشو داده شده و سپس داخل محلول یک درصد هیپوکلریت سدیم به مدت ۱۵-۲۰ دقیقه قرار

استخراج سیسته‌ها از ۱۰۰ گرم خاک نمونه‌برداری شده با استفاده‌از دستگاه فنویک انجام شد (Southey 1986).

۳- اثبات بیماری‌زایی

۳-۱- اثبات بیماری‌زایی عوامل باکتریایی

از جدایه‌های خالص جهت اثبات بیماری‌زایی استفاده شده و بر روی بوته‌های چندرقند ارقام رسول و شیرین در گلخانه و برش‌های ریشه چندرقند در آزمایشگاه مایه‌زنی شد. پس از مایه‌زنی عکس العمل بوته‌ها و اصول کنخ مورد بررسی قرار گرفت (Gosczynska et al. 2000; Schaad et al. 2001)

۳-۲- اثبات بیماری‌زایی عوامل قارچی

الف) استفاده‌از گیاه‌چه چندرقند

به منظور اثبات بیماری‌زایی، از بوته‌های سالم چندرقند ارقام رسول و شیرین رشد یافته در خاک پاستوریزه و عاری از آلودگی و در شرایط گلخانه استفاده شد. در این روش زادمایه قارچ با رشد دادن قارچ بر روی گندم و جو و ماسه سترون بدست آمد. سپس ۱۰ گرم زادمایه در کنار طوقه و ریشه گیاهان تحت آزمایش قرار داده شد. در مورد شاهد از گندم و جو و ماسه سترون بدون وجود قارچ استفاده گردید.

ب) استفاده از ریشه‌های کامل

جدایه‌هایی که بیماری‌زایی آن‌ها اثبات گردید با استفاده‌از کلیدهای مناسب (جهت قارچ‌ها) و آزمون‌های بیوشیمیابی و فیزیولوژیکی (جهت باکتری‌ها) و تهیه مخروط انتهایی و بررسی لاروها (جهت نماتدها) شناسایی شدن. (Van Der Plaats Niterink 1981; Barnett and Hunter 1972; Goszczynska et al. 2000; Stamps 1990; Dick 1990; Nelson et al. 1983; Schaad et al. 2001; Erwin and Ribeiro 1996)

نتایج

در طول زمان نمونه‌برداری ۱۸ نمونه از پساب گرفته شد. درجه حرارت (برحسب سانتی‌گراد)، EC (برحسب pH)، pH و تعداد کلی جدا شده در هر نمونه در سال ۸۴ در جداول ۱ و ۲ مشاهده می‌شود.

داده شده و پس از آبکشی با آب‌مقطور سترون و خشک نمودن نمونه‌ها در شرایط استریل قطعاتی به قطر ۵-۷ سانتی‌متر و ضخامت ۰-۱ سانتی‌متر تهیه و سپس توسط قطعات پنج میلی‌متری که از حاشیه کشت‌های ۳-۷ روزه قارچ به دست آمده بود با استفاده‌از خراش سطحی و بدون خراش سطحی مایه‌زنی گردید. در مورد شاهد از محیط کشت سترون قادر قارچ استفاده گردید و سپس تشتکی پتری در درجه حرارت ۲۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷-۱۰ روز نگهداری گردید و سپس میزان نفوذ و نحوه پوسیدگی توسط قارچ ثبت شد و تأثیر قارچ نسبت به شاهد ارزیابی گردید. (Singlton et al. 1992)

۴- شناسایی عوامل بیماری‌زا

جدول ۱ مشخصات نمونه‌های پساب کارخانه‌قند بررسی‌بر (پاییز سال ۱۳۸۴)

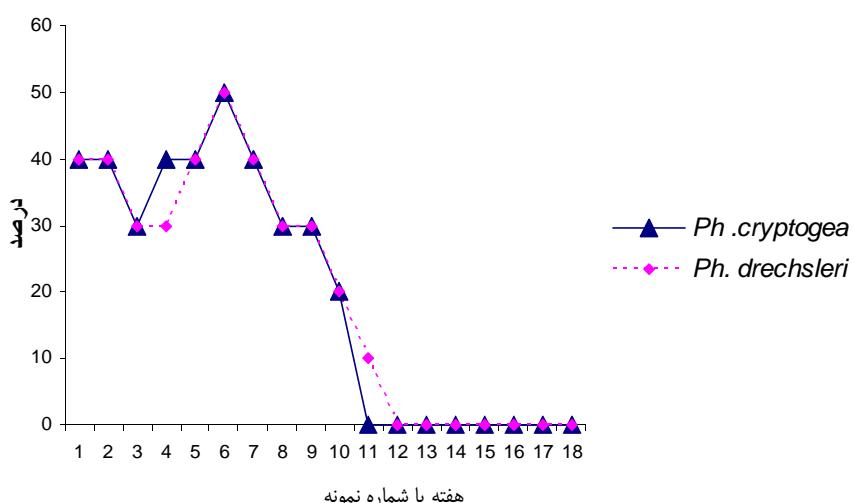
همه‌ی هفته‌ی (شماره نمونه)	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
درجه حرارت (سانتی‌گراد)	۲۹	۲۹	۲۸	۲۷	۲۸	۲۹	۲۸	۲۷	۲۷
pH	۸/۴	۸/۲	۷/۶	۸/۳	۸/۱	۸	۷/۸	۸/۴	۷/۷
EC(µmohs)	۱۱۲۳	۱۱۲۱	۱۱۲۰	۱۱۲۲	۱۱۲۴	۱۱۲۳	۱۱۲۲	۱۱۲۱	۱۱۲۴
تعداد کل کلیهای جدا شده	۱۱۱	۱۰۹	۱۰۶	۱۰۸	۱۰۹	۱۱۴	۱۱۳	۱۱۹	۱۱۶

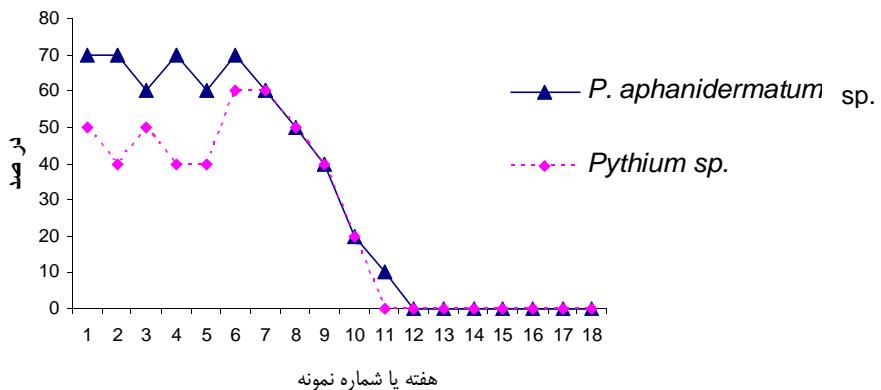
ادامه جدول ۱ مشخصات نمونه‌های پساب

هفته یا (شماره نمونه)	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
درجه حرارت(سانتی‌گراد)	۲۹	۲۹	۲۹	۲۹	۲۸	۲۸	۲۸	۲۷	۲۹
pH	۷/۹	۷/۶	۸/۲	۸/۴	۸/۴	۸	۷/۹	۸/۱	۸/۳
EC(µmohs)	۱۱۲۲	۱۱۲۳	۱۱۲۱	۱۱۲۲	۱۱۲۰	۱۱۲۳	۱۱۲۳	۱۱۲۱	۱۱۲۲
تعداد کل کلندی‌های جداسده	۱۱۶	۱۱۳	۱۲۰	۱۲۴	۱۲۴	۱۳۰	۱۳۶	۱۳۲	۱۳۰

با استفاده از روش‌های فوق قارچ‌های *Erwinia caratovora* و سیستم‌های نماند *Heterodera schachtii* از پساب جداسازی گردید. براساس نتایج حاصل درصد دیسک‌های آلوده Pythiaceae خانواده شده برگ مرکبات توسط قارچ‌های *Phytophthora* اول بیشتر بوده و به تدریج با گذشت زمان و در هفته‌های نزدیک شدن به هفته‌های آخر تعداد آن‌ها کاهش می‌یابد. نتایج حاصل در شکل‌های ۱ و ۲ ارایه شده است.

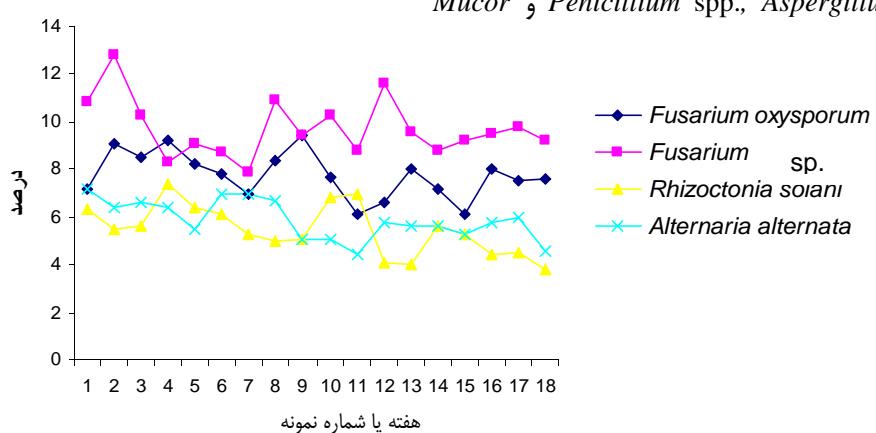
Fusarium oxysporum, Fusarium sp., Alternaria alternata, Rhizopus stolonifer, Penicillium spp., Aspergillus spp., Pythium aphanidermatum Pythium sp., Phytophthora cryptogea, Ph. drechsleri, Mucor sp. و باکتری Rhizoctonia solani, Geotrichum sp.

شکل ۱ نمودار درصد دیسک‌های آلوده شده توسط گونه‌های *Phytophthora*

شکل ۲ نمودار درصد دیسک‌های آلوده شده توسط گونه‌های *Phthium*

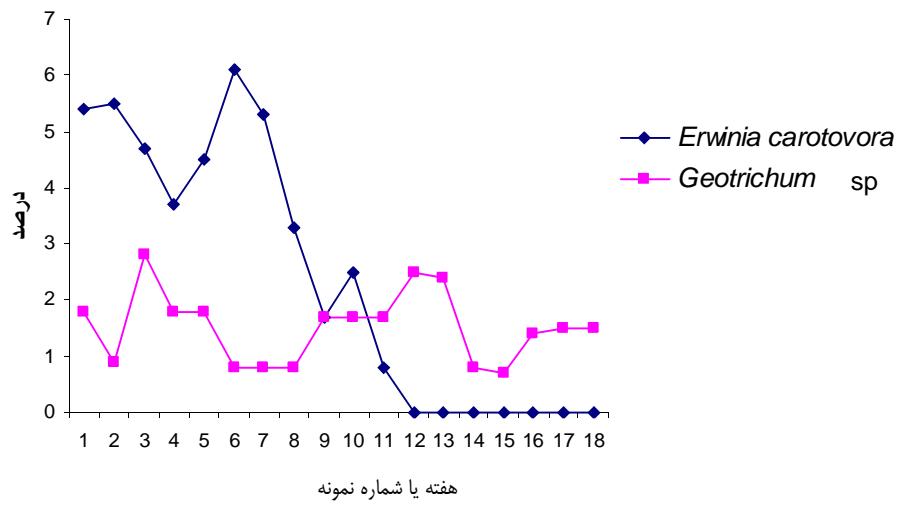
sp. در طول دوره نمونه‌برداری افزایش یافته و تعداد سیسته‌های نماد *Heterodera schachtii* در دوره نمونه‌برداری متغیر بود. نتایج حاصل به صورت درصد جمعیت پرگنه‌های هر عامل بیماری‌زا در هفته‌های مختلف نمونه‌برداری در شکل‌های ۳، ۴ و ۵ ارایه شده است.

شمارش کلی‌های رشد کرده بر روی محیط‌های کشت بیان‌گر ثبات نسبی تعداد پرگنه‌های قارچ‌های *Fusarium oxysporum*, *Fusarium* sp., *Rhizoctonia solani*, *Alternaria alternata* کاهش تعداد پرگنه‌های باکتری در دوره نمونه‌برداری بود. تعداد پرگنه‌های قارچ‌های *Rhizopus stolonifer*, *Geotrichum* sp., *Mucor* و *Penicillium* spp., *Aspergillus* spp.,

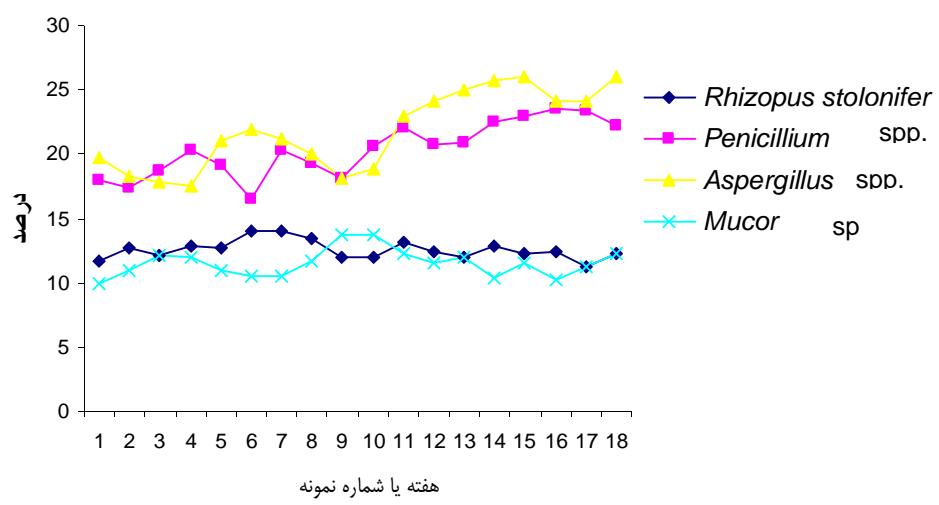

شکل ۳ نمودار فراوانی پرگنه‌های قارچ‌ها در دوره فرآوری در پساب

ردیابی و تغییرات جمعیت عوامل بیماری‌زای گیاهی در پساب

شکل ۴ نمودار فراوانی پرگنهای عوامل بیماری‌زا در دوره فرآوری در پساب

شکل ۵ نمودار فراوانی پرگنهای قارچ‌ها در دوره فرآوری در پساب

باعث پوسیدگی نرم ریشه چندرقند *carotovora* می‌شود. جمعیت این باکتری نیز با خشک شدن خاک همراه غدها کاهش می‌یابد نتایج حاصل از این تحقیق با نتایج دیگر محققان در سایر کشورها از جمله نتایج بوش و همکاران (Bush et al. 2003) که بیان‌گر تفاوت جداسازی و جمعیت قارچ‌های *Pythium* و *Phytophthora* در طول دوره نمونه‌برداری می‌باشد هماهنگ است. همچنین تعداد و تنوع گونه‌های عوامل بیماری‌زا در طول دوره نمونه‌برداری متغیر است. نتایج به دست آمده توسط نورمن و همکاران (Norman et al. 2003) که بیان‌گر جداسازی گونه‌های مختلف *Erwinia* در بین باکتری‌های بیماری‌زا از آب بازیافتی بود با نتایج تحقیقات انجام شده در کرمان همخوانی دارد.

ثبتات نسبی تعداد پرگنهای قارچ‌های *Fusarium oxysporum*, *Fusarium* sp., *Rhizoctonia solani* مربوط به وجود اندام‌های مقاوم این قارچ‌ها در خاک، دارا بودن قدرت ساپروفیتی بالا و عدم واستگی آن‌ها جهت بقاء به رطوبت می‌باشد. قارچ *Alternaria alternata* یکی از عوامل بیماری‌زا در برگ چندرقند بوده و باعث لکه برگی و سوختگی برگ می‌شود. وجود این قارچ در پساب به دلیل مقاومت بالای اسپور آن و همراه بودن برگ‌ها و بقایای گیاهی آلوده به این قارچ با غدهای برداشت شده می‌باشد. قارچ‌های *Rhizophagus stolonifer*,

همچنین در نمونه‌برداری از مزارع تحت آبیاری با پساب عوامل بیماری‌زا مختلف از جمله *Fusarium oxysporum*, *Fusarium* sp., *Pythium aphanidermatum*, *Pythium* sp., *Phytophthora cryptogea*, *Ph. drechsleri*, *Rhizoctonia solani*, و باکتری *Erwinia carotovora* و سیستهای نماتد *Heterodera schachtii* گردید. حداکثر تعداد سیستهای جدا شده از یک لیتر پساب ۲۵ عدد بود و تعداد تخم و لارو شمارش شده در ۱۰ عدد سیست ۸۷۰ عدد بود و لاروها همگی زنده بودند. بیماری‌زا بی این عوامل بر روی گیاه‌چه و برش‌های غده چندرقند اثبات گردید.

بحث

براساس نتایج حاصل از بررسی تغییرات جمعیت عوامل بیماری‌زا در پساب کارخانه‌قند بررسی در دوره فرآوری چندرقند، تعداد دیسک‌های برگ مرکبات آلوده به خانواده *Pythiaceae* بیان‌گر وجود جمعیت بیشتر این قارچ‌ها در اوایل دوره فرآوری بود. گرچه قارچ‌های خانواده *Pythiaceae* دارای اندام مقاوم به صورت اسپور می‌باشد سایر اندام‌های بارور قارچ‌ها جهت بقا و جوانهزنی نیاز به رطوبت دارد. در اوایل دوره فرآوری اندام‌های بارور قارچ در خاک همراه غدها فعال هستند و با گذشت زمان خاک همراه غدها خشک شده و جمعیت قارچ پس از هفته دهم کاهش می‌یابد. باکتری *Erwinia*

ردیابی و تغییرات جمعیت عوامل بیماری‌زای گیاهی در پساب

آبیاری با پساب کارخانه‌قند بر دسیر بیان گر اهمیت و نقش پساب در پراکنش عوامل بیماری‌زا می‌باشد. مزارعی که در اثر آبیاری با پساب آلوه شده‌اند به عنوان منبع آلودگی ثانویه عمل می‌کنند و باعث افزایش جمعیت عوامل بیماری‌زا شده و موجب انتشار و گسترش وسیع این عوامل در منطقه می‌شوند.

با توجه به وجود عوامل بیماری‌زا مختلف در پساب کارخانه‌قند و انتقال آن‌ها به مزارع چغندرقند که طی سال‌های متتمادی انجام شده است تراکم زادمایه در مزارع آبیاری شده با پساب افزایش زیادی یافته و انجام تنابع حداقل پنج ساله با گیاهان غیر میزبان مانند گندم و ذرت ضروری است. هم‌چنین اتخاذ روشی مناسب جهت کاهش خسارت ناشی از پراکنش این عوامل توسط پساب کارخانه الزامی بوده و بدین منظور می‌توان قبل از ورود پساب به مزارع، حوضچه‌های رسوب جهت تهذیف شدن برخی عوامل بیماری‌زا و استفاده از عوامل میکروبی جهت کنترل این عوامل را توصیه نمود. با توجه به نتایج حاصل از بررسی انجام شده توسط هونگ و همکاران (Hong et al. 2003) اضافه نمودن کلر قبل از ورود آب بازیافتی به مزارع در کاهش جمعیت عوامل بیماری‌زا مؤثر است. این روش پس از انجام تحقیقات لازم یکی دیگر از پیشنهادات عملی جهت کاهش جمعیت عوامل بیماری‌زا می‌باشد.

Geotrichum sp., *Penicillium* spp., *Aspergillus* spp. و *Mucor* spp. دارای قدرت ساپروفیتی زیادی هستند و به عنوان عوامل خسارت‌زا پس از برداشت در چغندرقند مطرح هستند. با گذشت زمان در دوره فرآوری به دلیل توانایی ساپروفیتی، جمعیت این قارچ‌ها افزایش می‌یابد و بر اثر فعالیت این عوامل در طول زمان و روند افزایش آلوه‌گی درصد قند در غده‌ها کاهش پیدا می‌کند. با توجه به پراکندگی مزارع آلوه به نماد سیستمی چغندرقند در منطقه، بسته به این که پساب، حاصل از شیستشوی چغندرهای مربوط به مزارع آلوه و یا غیرآلوده *Heterodera schachtii* باشد، تعداد سیسته‌های نماد *Fusarium oxysporum*, *Fusarium* sp., *Pythium aphanidermatum*, *Pythium* sp., *Phytophthora cryptogea*, *Ph. drechsleri*, *Erwinia* و *Rhizoctonia solani*, *Heterodera carotovora* و سیسته‌های نماد *schachtii* از خاک و ریشه جداسازی گردید. براساس منابع موجود و بررسی‌های انجام شده توسط ویتنی و دافوس (Whitney and Duffus 1986) تمام این عوامل بیماری‌زا خاکزی بوده و توسط آب آبیاری و خاک منتقل می‌شوند. جداسازی این عوامل از مزارع تحت

References:

منابع مورد استفاده:

- ارشد، ج. ۱۳۷۱. گونه‌های فیتوفتورا در ایران (جداسازی - خالص‌سازی - شناسایی). چاپ اول، سازمان تحقیقات کشاورزی، افسلی دشت‌بیاض، ح. ۱۳۷۷. انتشار عامل پوسیدگی فیتوفتورایی ریشه چندرقند توسط آبهای جاری کشاورزی حوضه آبخور منطقه مرودشت. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز، ۱۴۷ صفحه.
- برادران، غ. خسروفر، ف. بنی‌هاشمی، ض. ۱۳۷۹. نقش *Phytophthora* در پوسیدگی ریشه چندرقند در استان کرمان، خلاصه مقالات چهاردهمین کنگره گیاه‌پزشکی ایران. اصفهان، صفحه ۲۵۲.
- Barnett HL, Hunter B (1972) Illustrated Genera of Imperfect Fungi. Burgess Publishing Company, Minnesota. 241 pp.
- Bush EA (2002) Characterization of *Phytophthora* species in recycled irrigation water at a container nursery in southwestern Virginia. Master's Thesis of Virginia Polytechnic Institute and State University. 146 pp.
- Bush EA, Hong CX, Stromberg EL (2003) Fluctuations of *Phytophthora* and *Pythium* spp. in components of a recycling irrigation system. Plant Disease. 87:1500-1506.
- Dick MW (1990) Keys to *Pythium*. Department of Botany School of Plant Sciences University of Reading Press:64 pp.
- Erwin D, Ribeiro OK (1996) *Phytophthora Diseases Worldwide*. APS Press, Minnesota :560 pp.
- Gevens AJ, Donahoo RS, Lamour KH, Hausbeck MK (2007) Characterization of *Phytophthora capsici* from Michigan surface irrigation water. Phytopathology. 97:421-428.
- Goszczynska T, Serfontein JJ, Serfontein S (2000) Introduction to Practical Phytobacteriology, ARC-PPRI , Johannesburg: 83 pp.
- Hong CX, Richardson PA, Kong P (2002) Comparison of membrane filters as a tool for isolating pythiaceous species from irrigation water. Phytopathology. 92:610-616.

- Hong CX, Richardson PA, Kong P, Bush EA (2003) Efficacy of chlorine on multiple species of *Phytophthora* in recycled nursery irrigation water. Plant Disease . 87:1183-1189.
- Kong P, Hong CX, Jeffers SN, Richardson PA (2003) A species-specific polymerase chain reaction assay for rapid detection of *Phytophthora nicotianae* in irrigation water. Phytopathology. 93:822-831.
- McGovern RJ, Gainesville FL, Roberts PD (2002) Evaluation of the Potential of Recovered Tail Water to Serve as a Source of Pathogens for Vegetable Crops. University of Florida-IFAS.
- Nelson P, Toussoun TA, Marasas WFO (1983) Fusarium Species: an Illustrated Manual for Identification, Pennsylvania University.193 pp.
- Norman DJ, Yuen JMF, Resendiz R, Boswell J (2003) Characterization of *Erwinia* populations from nursery retention ponds and lakes infecting ornamental plants in Florida. Plant Disease . 87:193-196.
- Pettitt TR, Wakeham A J, Wainwright MF, White JG (2002) Comparison of serological, culture and bait methods for detection of Pythium and Phytophthora zoospores in water. Plant Pathology. 51: 720–727.
- Schaad NW, Jones JB, Chun W (2001) Laboratory Guide for Identification of Plant Pathogenic Bacteria. Minnesota: APS Press. 373 pp.
- Singleton LL, Mihail JD, Rush CM (1992) Methods for Research on Soilborne Phytopathogenic Fungi .APS Press. New York: 480 pp.
- Southey JF (1986) Laboratory Methodes for Work with Plant and Soil Nematodes. Minstry of Agriculture, Fisheries and Food, England: 202 pp.
- Stamps DJ (1990) Revised Tabular Key to the Species of *Phytophthora*. CAB International Mycological Institute. Mycological Papers, No. 162.

Themann K, Werres S, Luttmann R, Diener HA (2002) Observations of *Phytophthora* spp. in water recirculation systems in commercial hardy ornamental nursery stock. European Journal of Plant Pathology. 108: 337–343.

Van Der Plaats Niterink AJ (1981) Monograph of the Genus Pythium. Studies in Mycology No. 21, 242 pp.

Whitney ED, Duffus JE (1986) Compendium of Beet Diseases and Insects. APS Press. NewYork: 76 pp.